

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4017/2566

นางสาว ล.ผู้ร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 55,

พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 6, ป.พ.พ.

มาตรา 28, ป.วิ.พ. มาตรา 142, พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

พ.ศ. 2553 มาตรา 182

ย่อ / หลักกฎหมาย

ที่ผู้ร้องอ้างว่าจะต้องใช้สิทธิทางศาลตาม ป.วิ.พ. มาตรา 55 ประกอบ

พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 6 เพื่อจัดการทรัพย์สินของคนไร้ความสามารถนั้นที่ยื่นคำร้องขอได้ เมื่อปรากฏว่าในขณะ

คำพิพากษา

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอ ศาลยังไม่มีคำสั่งว่า ม. เป็นคนไร้ความสามารถ และมีคำสั่งตั้งผู้ร้องเป็นผู้อนุบาลของ ม. ผู้ร้องซึ่งยังไม่อยู่ในฐานะผู้อนุบาล จึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ร้องทำนิติกรรมแทน ม. ได้ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้มีการสั่งว่านางมาลี เป็นคนไร้ความสามารถและให้อยู่ในความอนุบาลของผู้ร้อง และมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ร้องทำนิติกรรมจดทะเบียนโอนที่ดินตามหลักฐานใบ ภ.บ.ท. 5 เลขสำรวจที่ 120 เนื้อที่ 2 ไร่ 60 ตารางวา พร้อมสิ่งปลูกสร้างบ้านเลขที่ 381 อารุณปิ่นรวอลเวอร์ ขนาด .32 รถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า ให้แก่ผู้ร้องหรือจดทะเบียนโอนขายให้แก่บุคคลภายนอก และอนุญาตให้ผู้ร้องทำนิติกรรมเบิกถอนเงินฝากในบัญชีธนาคารออมสิน สาขาวังสมบุรณ์ และเงินฝากในบัญชีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาวังสมบุรณ์ ซึ่งมีชื่อนางมาลีเป็นเจ้าของบัญชีด้วย ศาลชั้นต้นประกาศนัดไต่สวนแล้ว ไม่มีผู้ใดคัดค้าน ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า นางมาลี เป็นคนไร้ความสามารถ และให้อยู่ในความอนุบาลของผู้ร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวพิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ ผู้ร้องฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกาศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัววินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาคำพิพากษาให้ยกคำร้องขอในส่วนที่ผู้ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ร้องทำนิติกรรมแทนนางมาลี นั้น ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งว่านางมาลีเป็นคนไร้ความสามารถและให้อยู่ในความอนุบาลของผู้ร้องพร้อมกับขอให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ร้องทำนิติกรรมแทนนางมาลีมาด้วยนั้น ในส่วนที่ผู้ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ร้องทำนิติกรรมแทนนางมาลีโดยอ้างว่านางมาลีไม่สามารถจัดการทรัพย์สินและทำนิติกรรมใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินของตนเองได้ ผู้ร้องจึงมีความจำเป็นต้องจัดการทรัพย์สินดังกล่าวของนางมาลีเพื่อนำเงินที่ได้มาเป็นค่าใช้จ่ายและค่ารักษาพยาบาลนางมาลีต่อไป ซึ่งเป็นกรณีที่ผู้ร้องอ้างว่าจะต้องใช้สิทธิทางศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 55 ประกอบพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 6 เพื่อจัดการทรัพย์สินของคนไร้ความสามารถ แต่การใช้สิทธิทางศาลในกรณีดังกล่าวเป็น

อำนาจของบุคคลที่มีฐานะเป็นผู้อนุบาลเท่านั้นที่จะยื่นคำร้องขอได้ ทั้งตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 28 บัญญัติว่า บุคคลวิกลจริตผู้ใด ถ้าคู่สมรสก็ดี ผู้บุพการีกล่าวคือ บิดา มารดา ปู่ย่า ตายาย ทวดก็ดี ผู้สืบสันดานกล่าวคือ ลูก หลาน เหลน ลื้อก็ดี ผู้ปกครองหรือผู้พิทักษ์ก็ดี ผู้ซึ่งปกครองดูแลบุคคลนั้นอยู่ก็ดี หรือพนักงานอัยการก็ดี ร้องขอต่อ ศาลให้สั่งให้บุคคลวิกลจริตผู้นั้นเป็นคนไร้ความสามารถ ศาลจะสั่งให้บุคคลวิกลจริตผู้นั้นเป็น คนไร้ความสามารถก็ได้ บุคคลซึ่งศาลได้สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดให้อยู่ ในความอนุบาล การแต่งตั้งผู้อนุบาล อำนาจหน้าที่ของผู้อนุบาล และการสิ้นสุดของความเป็น ผู้อนุบาลให้เป็นไปตามบทบัญญัติบรรพ 5 แห่งประมวลกฎหมายนี้ คำสั่งของศาลตามมาตรานี้ ให้ ประกาศเป็นราชกิจจานุเบกษา เมื่อในขณะผู้ร้องยื่นคำร้องขอ ศาลยังไม่มีคำสั่งว่านางมาลีเป็น คนไร้ความสามารถ และมีคำสั่งตั้งผู้ร้องเป็นผู้อนุบาลของนางมาลี รวมถึงยังไม่มีการประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาในส่วนที่มีคำสั่งว่านางมาลีเป็นคนไร้ความสามารถ เป็นปัญหาเกี่ยวกับ ความสามารถในการจัดการทรัพย์สินและสถานะของคนไร้ความสามารถและสิทธิในการ ดำเนินการแทนในนามของผู้อนุบาลในการทำนิติกรรมของคนไร้ความสามารถ ผู้อนุบาลจะมี อำนาจหน้าที่เมื่อศาลสั่งให้บุคคลวิกลจริตผู้นั้นเป็นคนไร้ความสามารถและแต่งตั้งผู้อนุบาลแล้ว ผู้ ร้องซึ่งยังไม่อยู่ในฐานะผู้อนุบาลจึงยังไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ร้องทำ นิติกรรมแทนนางมาลีได้ ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ของประชาชน แม้ผู้ร้องมิได้อุทธรณ์ แต่ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษมีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยเองได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 142 (5) ประกอบพระราชบัญญัติ ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 182 ที่ ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษมีคำพิพากษาให้ยกคำร้องขอในส่วนนี้มานั้น ชอบแล้ว ฎีกาของผู้ร้อง ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

พิสิฐ สุดลาภา · อโนชา ชีวิตโสภณ · สมชัย ฑีฆาอุตมากร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/4017/2566>